

בוצ'ידת מפלגת פועל'י ארץ-ישראל
ט. שרותוק על שאלות העליה, הבטחון והיחסים עם הערבים

אל הזרות מטרור ! בטחון ויכולת נפשית – תנאי לנצחון.
בנסיבות כהות היצירה – נפרוץ חומרת העלייה.

תפץ אמרנו: שלום עם הרבה, אולם הדבר תלוי לא רק בנו.

הרצאות י. שטרינציג אמש, שהלכו הקיצוצים, הקיימו הילא רך בשכוב געשרהות בירשותם ובולגריה, בקהיר אס-ז'זיר בוניל א-ז'זיר, א-ז'זיר, למסבלי תיאופון מהטמאנון. אולם לא נביבות ובנאות, במאדים ובג'נבה.

השתתפו בהן חברי מנהלת הסוכנות ואנשיים פרטימים שבסרו את מצב העניינים לנו. רדפנו אחר הדרנסותין בפשטה, יצרנו אותן, אך לירוי מ"ס לא הענו, כי בשלהי יידוע על השיחות הרצגנו לנו תביר התאלה בדבר גורל השלטון הנוצרי על הארץ — אם נסבים שיבתיהם לעירם בעמד הרוב. אם לפונסקו סבור שיש מתרון באנו צורה של גנטוניות, של פאר ריטם טריוטורילי — הוא חייב לומר על יסוד מה הוא סבור שיש סיכוי לתכנית כזו לспеш. יסוד לה הסכם. האם בדק את הרובר כתוך מען עם בוגרים, אך יתרכז מושבם, לא מושבם רק דרישות דיבור לו, גם צבוי עצם דבריו מעין אהן, שאון ו'יעיה ישרח לשלאות הנדרונות בוועידה. כי שבוא לפעם את הייעודה לא וככל עיינם בתקופה, אולי אם היא סואנת של הנשך — קיא נדרתת על הנובל שהקמת ברוחה בחוזאה נורולה. ערכה של אבדה זו היא קודם כל מבחנות הבתוחן. אולי ערפה המוח בראשינוינו אינו רק בהקלת חוסר העיבור, אלא גם בהדרת אنسיני פניות חדשות אבלתי ידיעות לנו, נס ההנעה על הפול עולם העובדים בגדוד נספהה לפלאג' נוטרים עבריים.

חוננים ערביים, או צוחוי סבורה מתחזק אין ואמת שאננו מסירות לנו רוי מען הפרק את מקוונו להסתכם עם העربים. אבל קשה ליאתו כנורם רצינו אם אנו מדברים ע"ן התקופה הטרובת. בז'יג'ירון המדבר על בע"ל ברות הסדרות. ואחר ופאלנסקי הרואה אפשרות שי הסכם עם העربים — נוקטום ש"כ טפרדים יושנים של זטן, יבעצם אין בוניהם כל מחלוקות.

רשאלת החרוגה
הבדעת מודיע, כי לא ענה על שומיש בבלום סטלאチים.

בתפקיד האתרכינה הנענו לשכללים רבים. במצוות חיל הנוטרים. נקבעו דרישות של שרי שירות וטורי מאותן. נוצרו פלוגאות שדה. מהנה נסודות בכל רום להוניה איזוריית. בשור ההגנה נקבעו עליה בשיעור נוכחה. מרכז המרעה העלה נס את הסכנות המאיוו מות עליון. יתרון כי אנו עטודים בפני שבוגדים קשים עוד יותר בעולים ובארץ וההתפוגנת לקרה הסכנה ארוכה להיות מבוער מועד, בקנה מידה רחב, ומתקו שיטחה גודלה זו הנמוכה לנעינוס מסכימים. במקרה הרצאיו היו ישלה עניינים בעצם הרצאיו רבת העוני והניסיונה הטוב, ובכחו לריבוא מיזיד של הקשב בכל האולם. שאלת ההונאה בצעדי הדרת התלווה לא נעלמה מעיני העומר בסער עונינו הפלוייטים. מרכז מטה נזק היה טאו כקם ההתייעצות עניינים אלה, אך ספק הוא אם אפשר זה להציג לידי תוצאות כל שהן בוועי בעזם הרצאיו היו ישלה עניינים

היחסים עם הערבים

מכובן ננד' החלופה, נאשר אין ברצונם. לעוד כזו את הוויכוח בשאלת המרינה, אין בינו יודע כיצד הפטה שאלת המרינה היהודית מבחינה אובייקטיבית ואין יותר גם מה נחליט אנו. אך יש להזכיר לנו קנה מריה אחד בנטשונו לשלחה חוות, והזוא: **איין הווד' חטב-טויחת את מכנסיים והתיקומות והת-**
גענות לקמאת העמיד בפרק הומן תקנ' ביוות' — בת נבנ'ו. יתכן מאורשרים יטענו כי דרכ' זו איננה במקמת מודינה בחול מהארץ, ואפשר יהי הבהיר אוטם. אבל מבחינה ציונית אין לחבון חבר שעיציע לנו הוותר על אפשר רות התתכזרות בשנים הקרובות, משות' שע"ז כך נפדר את העתיד. פירושה של הצעה זו היא: חכינו מאות ואלפי שנים, ובו יום גכח' עוז. זו אנחנו ציונותנו המחרות הרחוק מוכבטה בירינו? היזונת אומרת: הגשתח' והנסמה פירושה — **גמלוא היבולת נסמיינום של' זמן.**

כרכור מצוין. הירוי מתרחש לא השיבון שופר.

השלט
מכתבי א'

דרכו

**טופדו
ברם נתפטו
יריות ירד**

צעורי
שלחו מחה
במלשתונה'
תם ל'ונדה
ומוסלמיות
מושל ב
די המשמש
ועד הנה
הנאים"

בפ' ז

בין 580ם
רמה בקר
והסתדרות
טפונגרט
(רוישלים)
ד"ר י. טבר
(ת"א). בין
נוכר בין

גה'ין חבר שיציע לנו גנוther ער אפסע רות התבכשות בשנים הקורנות, משומ שועי'ן כד נספיד את התהיר. פירושה של הצעה זו הוא: בלבינו מאונת ואלפי שנינים, גמבה עורך! זו אימה צוינה! ובו יומ המחרה חרוץ מוכבטה בידינו? הצוינות או מרטן הנשמה! והנשמה פירושה — במלוא היבולות ובכינומות אל אמן.

ב-12.30 בלילה הודיעו היו"ר ב-
ווקר על ההחלטה. לעשר דקות, שלאחר
יה ישארו בעולם צירום בלבד ויגשו
קבלה ההחלטות — בראשות כבוצה
דרוגה של צירים, שהודיעו על אי
כוחם להשאר עוד יומם מחוץ לכדור
אתם. אך כעבור שעה קראה הוכרה
שהיעדרות טרם סיימה את עבודתן ואין
שעם לשבית לילה בלי סיכויים לסייע
הנה את חוותה. הוחלט, איפוא, לחדר
את המילאה בזוקה. חוותה המתפרקת
נעשרה להמשך עברותה.

הברור ב-10 נסחה יישובת הטליה
אחר הדינום בועדרה המסתדרת ובועדרה
המנויות ממש כל הלילה. האכבה בענין
זנים שנדרנו בועדרה התלה בשאלות
ההסתדרות לפרטיהם כהצעות למוסדות
ההסתדרות להנישמן.

הבוער ב-10 נפתחה ישיבת ממליאת
לאחר הדיוונים בוועדה המתמודדת ובוועדת
המנויים במשר' כל הלילה. הצעעה בענין
שנדנו בוועדה החלה בשאלות
ההסתדרות לפטריהן כהצעות למופדות
ההסתדרות להנישמן.

השאלה הרשונה — גננות החי-
קיום רשותה בכך מקום שטבר

בתרבויות דאם-שבריות **המצאה** **מדונה**

הסתדרות בזכירות אטציגים מלחמת
בחומר עכוזה, גנשנת הוחקה השיתון-
פיה בקואופרטיבים, הנגרת היסודות
השותופיים ב"שיכון", הנגורת האטציגים
הכטפיים של מרכז הקואופרטיזה, הקטנת
המושצעה הכלכלית, החשת התקונים
לחותת התור לענוה וחותת חטור
להתיישנות, פועלות לתיקנת מצב הענו-
ריה הענoria בטושבה וטצ'ם של הפו-
עלים נמושבות, ועוד.
בישובת המיליאה עוסקים בחזבעה
על החלטות.

בימם. הדריך גטוליטיקת רציניות נפתחה לפנינו רק בתפקיד שחללה העלית המכונה דוללת השעה לפיעולת מדיניות רצינית הנעה רק כאשר נפלחו עני שבעינו לראות שאמנו כ"ה. עבדה זו לא רק בערך כבודו ארכון, אלא היא השרה נס פועל כבודו ארכון, היא השרה נס הוגות הופכת, סל התקומות ננדן. היהתה התוצאות בין שניות אלה בלבד של כל ערבי — להשלמת או לתקומם? או אמרנו: הגעה השעה לחיות אקטיביים, לעודר את תוצאות השלום ולעמד בפני התקומם מות. לא מקרה הוא שהפעמי הופיע ליטית האנטנסיבית החלה בשנות 1931 ו-1932 עם כניסה ארלוונורוב לעכורה המדינית, ונמשכה עד י' חברון שכאו אחריו.

כל אותן השנים ראיינו במגנה הערבית התנודדות בין כפות המאונים של שני התנובות. צפינו מראש את הסבנה שהחכירה יוכלה לחיות נורנו, ואשר יגורנו בא. הנחשול פרץ, הרס את חיות המתנגדות הפענית והציג את כל השטח. ועדין אנו חיים במשטר זה.

קאנסקי התעלם, בORAי לא בפתע, מן הנסיבות למ"ט עם העברים שנעו מצדנו. כוודות פוליטיות של קונגרסים ומוסצת הסוכנות מסרנו רוחות מפורטים על הטעמים שנעשו על התוצאות, כי נסרים חומר רב בעינו והלמכו המפנה. היו פניות

קורוביים ותליידים. אבל גם משני הצדדים העיקריים שנשארו בבעלותם, חסן של בעלי הון — בבעלייה חזעונית, שנבל לא בן פַּגְּתָה הַעֲלִיהַ חָזְעָנוֹתָה, המשיכו בחומרם הפטדרים שלא הובנו כראוי, ועד שנות פרישו לנצח שלא כרין. מהמאכסיום של אלף רשיונות, שום עיל השנתו כפר על היהת התאטטיטה, יודרים כ-200 רשיון, יונות בשבי הנמצאים בארץ ברין ועוד 100 — בשבי. אלה שיישכטו היה שלא כרין. בנשאר צרייך לספח את כל הארץות ואופטיה בכל זה. וכך מני שין בקשות לקרים מוחץ נשים וילדיים הופצו מאותם רשיונות בסך הכל. מה יש בו במספר זעום כל כך לספח, בשעה שאנו מוצאים מקרים טראניים, בהם רבים באיסטריה — דרישות של נשים שבعلיהן אבדו עצם לדעת, אשר בנסיבות שבאסתיריה "עלטמו" ויש להם בניים בארץ, ועוד בדומה זו.

אם יעלה בזינו להביא שגוי נמצצ הבלתי בארץ — ויש סימנים לכך — יהוו למלחתנו בחזית העזיה סינויים נוראים גורבה יותר לחצלה. וחונגה עליינו לאור את כל בוחנו כדי לשמור על היבושים ולפוץ עוד את החותמה".

פרק חנתוין אין יודע כמה ומנו נגור עליינו עוד

בְּרֵשֶׁת בָּרוּךְ הוּא

בן חלוי עיסא בסאס יש (בנור) ת ראש מיעצת בר איזוות (רמאלהה) רבבי נזירנו שושיב' שניט' רבות אמררי' ח' והתכוון נם לחדור לשם. הוא נרצה עני חרדים אחרים.

הנתקן גוף יוציאו אנטומיה לגור
ב-1955, של המועצה הומוסלית העליון
בקום קודמו שפטור ונשכח ממחנה
הה.

טיפוסים מהעידה

או יוציא כמה ומן גוזר עליינו עוד
להיות במשפט של טורה. הלחץ שלנו
על השלטונות אוינו אריך להפסה, אולם
בזה בלבד לא נוכל ליצאת ידי חובה.
עלינו לשות את השבון עצמנו ולהפנו
ההתשיבות המצב הזה. "מצוות אתה
עלינו לךתך, עז עזמננו: אל זהעה אל
הזרענות מטרון, מקובנות שנופלים
טצענו, מרום שלנו נשפך. אין לנו
נמנונים לפונום, ואין לנו מוכלים
בצאן לטנה. מזג מלחתה הוא, מלחה-
מת קiom ליושם ומלחמה על עתיד העם.
הישוב מתנון ונלטם. ובמלחמה יש
חשבון אחד לארכבות. אנחנו מוכלים
ונכבה כל קרבן שנופל בחובנו, אבל
אין הנאותים הנשמעים בלוויות יכולות
למצות את החשון שלנו. כלפי פנים
צ'ינו לחתון בנדור ועוועט. כי עוד
מלחמה ארכוה לפנינו, וככלפי חז"
עלינו לחראות אותן, בטהון ויכולה
נפשית של החוקה מעמד. וה הכרחי
לנצחון.

הובת שניה המוטלת עלינו היא —
התוננתן. בפרשנו זו השגנו לא מעת,
אבל עד אנו עומדים בראשית דרכנו.
הרבוש טכטנו — בות. יהודי פוזין
בנליין, שינוי שינוי ניצח את כל דמויות
הישוב שלג' כובש וזה הוא של קיימת
זהו יתמד בירידון.

בזינו 3600 רומנים עבריים ואולם
מספר האנשים הרשאים להשתתף נשך
זה הוא הרבה יותר גודל. אם לפניו זמן
סלה השתרר רושם כאלו בוח ההננה
שלנו הפטמק — אין זה דריש נבון;
בואר ההננה שלג' גבר דוקא בימי